

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/108/2020
Identifikačné číslo spisu:	8713216120
Dátum vydania rozhodnutia:	23.02.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:8713216120.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne J.. C. L., bývajúcej v R.R. L. Š. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Magurovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Ivanská cesta 23, proti žalovanej Základnej škole s materskou školou Spišské Bystré, so sídlom v Spišskom Bystré, Michalská 398/8, zastúpenej JUDr. Janou Murárovou, advokátkou so sídlom v Poprade, ul. 1. mája 220/19, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17 Cpr 28/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 7. novembra 2019 sp. zn. 12 CoPr 7/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 7. novembra 2019 sp. zn. 12 CoPr 7/2019 z r u š u j e a v e c mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom (v poradí druhým) z 26. februára 2019 č. k. 17 Cpr 28/2013 - 437 zamietol žalobu ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti výpovede danej žalobkyni listom žalovanej z 28. mája 2013 a žalovanej priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vec právne posúdil podľa § 61 ods. 1, ods. 2, § 63 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Zákonníka práce, § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, § 11 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozhodnutím žalovanej z 23. mája 2013 žalovaná rozhodla o znížení stavu pedagogických zamestnancov o dvoch z dôvodu zníženia počtu tried na 19 v školskom roku 2013/2014 a rozhodnutím žalovanej z 23. mája 2013 žalovaná rozhodla o organizačnej zmene zníženie počtu tried. Ďalej zistil, že 27. mája 2013 predložil odborový zväz pri Základnej škole s materskou školou Spišské Bystré zápis o tom, že 24. mája 2013 bola odborovému zväzu predložená žiadosť o prerokovanie výpovede žalobkyne a táto bola prerokovaná odborovým orgánom. Žalovaná dala 28. mája 2013 žalobkyni výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce s poukazom na rozhodnutie žalovanej č. 68/12 z 23. mája 2013 o organizačnej zmene, ktorou sa zrušila pracovná pozícia učiteľa a znížil sa počet zamestnancov žalovanej. Žalovaná pred daním výpovede žalobkyni ponúkla inú vhodnú prácu a to prácu pedagogickej asistentky, na ktorú ponuku žalobkyňa nereagovala. Z vyjadrenia učiteľov pôsobiacich u žalovanej súd zistil, že počas pôsobenia žalobkyne učiteľia neboli prítomní pri žiadnych znakoch diskriminácie, či šikanovania osoby

žalobkyne zo strany vedenia a úplne vylúčili tvrdenia žalobkyne, že ostatným učiteľom bolo zakázané so žalobkyňou komunikovať a nadväzovať bližší kontakt. Z takto zisteného skutkového stavu vyvodil záver, že výpoveď z 28. mája 2013 bola daná zamestnancovi písomne a v súlade s § 61 ods. 2 Zákonníka práce a bol v nej skutkovo vymedzený dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Uviedol, že po rozhodnutí o organizačnej zmene je na zamestnávateľovi výber zamestnanca s ktorým skončí pracovný pomer. K námietke žalovanej o neurčitosti rozhodnutia žalovanej o organizačnej zmene uviedol, že rozhodnutie č. 69/2012 o znížení stavu pedagogických zamestnancov o dvoch je určité, je z neho zrejmé, že sa znižuje počet zamestnancov u žalovanej v školskom roku 2013/2014 o dvoch. Súd prvej inštancie i rozhodnutie č. 68/12, ktoré číselne predchádzalo rozhodnutiu č. 69/2012 považoval za určité, keď je z neho zrejмый počet tried v školskom roku 2013/2014. Súd prvej inštancie bol názoru, že žalovaná ako zamestnávateľ si splnila i ponukovú povinnosť riadne pred daním výpovede, keď ponúkla žalobkyni voľné pracovné miesto pedagogického asistenta a v čase dania výpovede nedisponovala voľným pracovným miestom učiteľky v materskej škole. Uzavrel, že pri daní výpovede zo strany žalovanej nedošlo k diskriminácii vo vzťahu k žalobkyni, keď žalovaná preukázala, že pri výbere zamestnanca, s ktorým z dôvodu nadbytočnosti skončí pracovný pomer nepostupoval voči žalobkyni v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania, keď bolo preukázané, že žalobkyňa bola vybraná na základe aprobácie žalobkyne (slovenský jazyk, ruský jazyk, pedagogika, špecifická príprava dievča, náboženstvo, etická výchova). K tvrdeniu žalobkyne, že bola diskriminovaná z dôvodu pohlavia súd prvej inštancie uviedol, že s E. O. v krátkom čase po ukončení pracovného pomeru so žalobkyňou žalovaná skončila pracovný pomer a tento zamestnanec mal rovnaké kvalifikačné predpoklady pre výučbu ako žalobkyňa, keď mu bola udelená kvalifikačná výnimka.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom zo 7. novembra 2019 sp. zn. 12 CoPr 7/2019 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a určil, že výpoveď daná žalobkyni listom žalovanej z 28. mája 2013 je neplatná a pracovný pomer trvá, vo výroku v časti náhrady mzdy a vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie otázku namietanej neplatnosti výpovede nesprávne právne posúdil. Bol názoru, že pokiaľ ide o rozhodnutia, ktoré predchádzali výpovedi (o organizačnej zmene - znížení počtu tried, resp. o znížení stavu pedagogických zamestnancov o dvoch), tak pri ich formulovaní sa žalovaná dostatočným spôsobom nevyporiadala so všetkým aspektami takejto zmeny a jej následkami v podobe nadbytočnosti práve práce pracovnej pozície žalobkyne, keď uvedené slúži na preukázanie, že organizačná zmena bola bezprostrednou príčinou straty potreby výkonu práce konkrétneho zamestnanca. Pokiaľ ide o zákonný výpovedný dôvod tak z písomnej výpovede nie je možné celkom dobre, a to ani pomocou výkladu prejavu vôle zistiť, v čom malo spočívať skutkové vymedzenie výpovedného dôvodu. Rovnako nebola splnená ani obsahová požiadavka žiadosti zamestnávateľa o prerokovanie výpovede a tou sú náležitosti výpovede v zmysle § 61 ods. 2 Zákonníka práce. Pokiaľ ide o ponukovú povinnosť, tak z hľadiska splnenia tejto hmotnoprávnej podmienky platnosti výpovede bolo v súdenom spore rozhodujúce predovšetkým zistenie, že žalobkyni podľa stavu v čase dania výpovede ešte plynula lehota na zaujatie stanoviska ku nej. Okrem toho v zmysle extenzívneho výkladu ponukovej povinnosti platí, že zamestnávateľ by mal v čase prijatia rozhodnutia o organizačnej zmene až do doručenia výpovede nie len riadne realizovať ponukovú povinnosť, no mal by aj po dni doručenia výpovede zamestnancovi ponúkať uzatvorenie dohody o zmene pracovnej zmluvy s cieľom riešiť udržanie zamestnanca v pracovnom vzťahu. Podľa názoru odvolacieho súdu tieto skutočnosti je potrebné považovať za okolnosti opodstatňujúce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, ktoré v danom prípade zistené boli a ktoré môžu byť podkladom pre prijatie záveru o dôvodnosti žaloby v tejto časti. Postupom plynúcim mu z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c/ CSP rozsudok súdu prvej inštancie v prevyšujúcej zamietajúcej časti týkajúcej sa nároku na náhradu mzdy ako i v súvisiacom výroku o trovách konania zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie s tým, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP) a rozhodnutie odvolacieho súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP). Namietala, že odvolací súd sa v odôvodnení dostatočne nevysporiadal s tým, prečo bola nevyhnutná zmena rozhodnutia súdu prvej

inštancie, prečo vykonané dôkazy nesvedčili skutočnosti, že výpoveď žalovanej je správna a zákonná. Uviedla, že aj napriek tomu, že odvolací súd povedal, že ani jeden z úkonov nie je zo strany žalovanej dostatočne určitý, vo svojej podstate zrozumiteľný, žalovaná nevie z odôvodnenia rozhodnutia zistiť, čo konkrétne absentuje, čo nevedel odvolací súd zistiť ani z výkladu prejavu vôle, resp. čo presne žalovaná neuviedla. Poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 MCdo 2/2008, 2 Cdo 160/2011, 3 Cdo 33/2008 a 3 Cdo 261/2007 s tým, že odvolací súd nesprávne vyriešil otázku ne/platnosti výpovede a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe. Na základe uvedeného navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedla, že predmetné dovolanie je podané iba formálne bez uvedenia relevantných dôvodov, na základe ktorých by mal dovolací súd zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu. Dovolateľka v ňom nespresnila, v čom došlo k porušeniu jej práv, nakoľko nedošlo k procesným nesprávnostiam vytýkaným žalovanou. Bola názoru, že odvolací súd sa neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe, nakoľko žalovaná predmetné rozhodnutia najvyššieho súdu necitovala správne a z kontextu cielene vyberala len právnu vetu. Navrhla dovolanie žalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalovaná namieta existenciu vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP, keď tvrdí, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces v dôsledku nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

12. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo 152/2018, bod 26, 5 Cdo 57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

14. V súlade s § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma účastníkovi možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jeho právo na spravodlivý súdny proces (čo zakladá vadu konania podľa § 431 ods. 1 CSP v spojení s § 420 písm. f/ CSP), pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

15. Rozsudok odvolacieho súdu podľa názoru dovolacieho súdu nespĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP (v spojení s § 393 ods. 2 CSP) a preto ho nemožno považovať za preskúmateľný. Pokiaľ ide o požiadavku na jasné a výstižné uvedenie právneho posúdenia veci v rozsudku, toto (podľa názoru dovolacieho súdu) nezodpovedá ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP, resp. § 393 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že „že výpoveď z 28. mája 2013 bola daná zamestnancovi písomne a v súlade s § 61 ods. 2 Zákonníka práce a bol v nej skutkovo vymedzený dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Uviedol, že po rozhodnutí o organizačnej zmene je na zamestnávateľovi výber zamestnanca s ktorým skončí pracovný pomer. K námietke žalovanej o neurčitosti rozhodnutia žalovanej o organizačnej zmene uviedol, že rozhodnutie č. 69/12 o znížení stavu pedagogických zamestnancov o dvoch je určité, je z neho zrejmé, že sa znižuje počet zamestnancov u žalovanej v školskom roku 2013/2014 o dvoch. Súd prvej inštancie i rozhodnutie č. 68/12, ktoré číselne predchádzalo rozhodnutiu č. 69/2012 považoval za určité, keď je z neho zrejмый počet tried v školskom roku 2013/2014. Súd prvej inštancie bol názoru, že žalovaná ako zamestnávateľ si splnila i ponukovú povinnosť riadne pred daním výpovede, keď ponúkla žalobkyni voľné pracovné miesto pedagogického asistenta a v čase dania výpovede nedisponovala voľným

pracovným miestom učiteľky v materskej škole“. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a túto zamietol. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí nestotožnil so závermi súdu prvej inštancie, pričom uviedol, že „pokiaľ ide o rozhodnutia, ktoré predchádzali výpovedi (o organizačnej zmene - znížení počtu tried, resp. o znížení stavu pedagogických zamestnancov o dvoch), tak pri ich formulovaní sa žalovaná dostatočným spôsobom nevyporiadala so všetkým aspektami takejto zmeny a jej následkami v podobe nadbytočnosti práve práce pracovnej pozície žalobkyne, keď uvedené slúži na preukázanie, že organizačná zmena bola bezprostrednou príčinou straty potreby výkonu práce konkrétného zamestnanca. Pokiaľ ide o zákonný výpovedný dôvod tak z písomnej výpovede nie je možné celkom dobre, a to ani pomocou výkladu prejavu vôle zistiť, v čom malo spočívať skutkové vymedzenie výpovedného dôvodu. Rovnako nebola splnená ani obsahová požiadavka žiadosti zamestnávateľa o prerokovanie výpovede a tou sú náležitosti výpovede v zmysle § 61 ods. 2 Zákonníka práce“. Dovolací súd zdôrazňuje, že myšlienkový postup súdu musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V danej veci je však podľa dovolacieho súdu záver odvolacieho súdu o nedôvodnosti zamietnutia žaloby zmätočný. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná rozhodla 23. mája 2013 rozhodnutím č. 68/2012 o organizačnej zmene - znížení počtu tried s tým, že v školskom roku 2013/2014 sa zníži počet tried pre primárne vzdelávanie z počtu 10 na počet 8 (č. l. 28). Rozhodnutím č. 69/2012 z 23. mája 2013 žalovaná rozhodla o organizačnej zmene - znížení stavu pedagogických zamestnancov o dvoch (č. l. 27). Následne žalovaná 24. mája 2013 požiadala výbor OZ PŠaV pôsobiaci u žalovanej o prerokovanie výpovede zamestnankyne J.. C. L. a 28. mája 2013 rozviazala so žalobkyňou pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce s tým, že „na základe písomného rozhodnutia riaditeľa č. 68/2012_13 z 23. mája 2013 o organizačnej zmene, ktorou sa zrušila pracovná pozícia učiteľa a znížil sa počet zamestnancov organizácie, bude Váša pracovná pozícia zrušená ku dňu 1. septembra 2013“ (č. l. 7). Rozhodnutie odvolacieho súdu malo ozrejmiť dôvodnosť zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie a preto malo ozrejmiť skutkové a právne závery takým spôsobom, aby strana sporu nemusela hľadať odpoveď na pre vec rozhodujúce skutočnosti v rovine dohadov a aby mohla skutkovo aj právne proti rozhodnutiu argumentovať. Keďže odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu uvedené obsahové náležitosti nemá, možno skonštatovať, že je nepreskúmateľné. Porušením práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu sa strane sporu totiž odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov, tak ako tomu bolo aj v prejednávanom spore. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorá nemôže z pohľadu presvedčivosti, ale ani vecnej správnosti rozhodnutia popri sebe obstať, v takom prípade zakladá vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

16. Dovolací súd dospel k záveru, že uvedený nedostatok odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu má za následok procesnú prípustnosť podaného dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP, pričom žalovaná v ňom dôvodne namieta ňou uvádzanú procesnú vadu zmätočnosti, pretože jej týmto nesprávnym procesným postupom súdu bolo znemožnené realizovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Vzhľadom na zistenie, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí zmätočnosťou (nepreskúmateľnosťou) Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Vzhľadom na výskyt vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd sa už nezaoberal ďalšími námietkami uvedenými v dovolaní.

21. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.